

Evans-Searles fluktuációs tétel

Osváth Szabolcs

Semmelweis Egyetem

Loschmidt paradoxona

Johann Josef Loschmidt (1876)

Az időben szimmetrikus mechanikai mozgásegyenletekből nem következhetnek irreverzibilis folyamatok.

A termodinamika második főtétele egyértelműen aszimmetrikus időben.

Paradoxon: Mind a mechanika mind a termodinamika komoly elméleti és kísérleti alapokkal rendelkezik, de a kettő ellentmondani látszik egymásnak.

Az idő folyásának iránya

a folyamatok iránya a termodinamikai második főtétele alapján

Nincs olyan folyamat, amelynek egyetlen eredménye, hogy hő megy át hidegebb testről melegebbre.

Monotermikus körfolyamat nem végezhet munkát.

Zárt rendszer entrópiája nem csökkenhet.

Boltzmann H-tétele

$$H = \int \rho(q, p, t) \ln \rho(q, p, t) d^n q d^n p$$

Ludvig Boltzmann (1872)

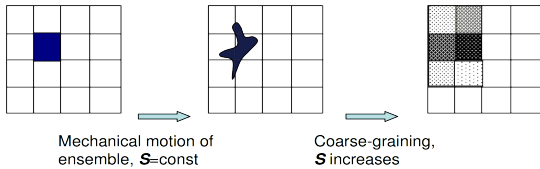
H a t idővel állandóan csökken vagy legfeljebb állandó marad, ha H elérte minimumát.

hallgatólagos feltevés (a molekuláris káosz hipotézise): az egyes gázmolekulák impulzusai korrelálatlanok és a helytől függetlenek az ütközés előtt

$$S = -n \cdot k_B \cdot H$$

Coarse graining

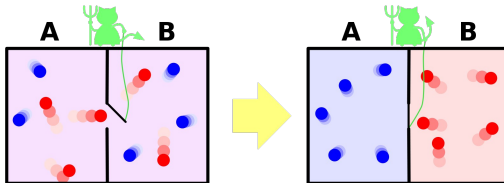
Paul Ehrenfest (1911)

Paul Ehrenfest
(1880 – 1933)

Maxwell démon

James Clerk Maxwell
(1871)

Szilárd Leó (1929): a Maxwell démonnak mérnie kell ami energia befektetést igényel. A démon-gáz együttes rendszer entrópiája nő.

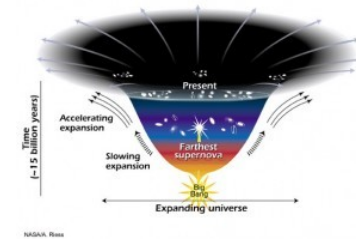
Rolf Landauer (1960): Nem a mérés, hanem a begyűjtött információ törlése jár szükségképpen entrópia növekedéssel:
bitenként $\Delta S = k_B \cdot \ln 2$

John Earman és John Norton (1998): Mindkét fenti magyarázat felteszi, hogy a Maxwell démonra igaz a termodinamika 2. főtétele, és ezt felhasználva vezeti le a termodinamika 2. főtétele.

Az Univerzum kezdeti feltételei

Egyenlő súlyok elve
(statistikus fizika alapfeltevése):

Izolált rendszerben minden mikroállapot egyenlően valószínű.

A Landauer elv

Szoros kapcsolat van az információ és az entrópia között.

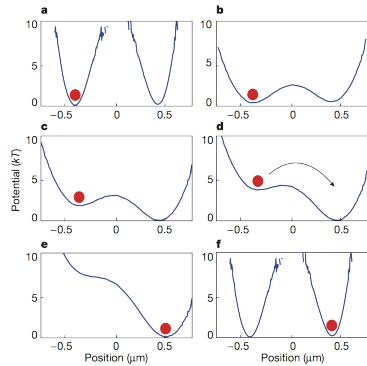
informare (latin) - formálni, alakítani a másik gondolatait

Egy bit információ törlésekor keletkező hő:

$$\langle Q \rangle = -T \Delta S = k_B T \ln 2 = Q_{\text{Landauer}}$$

$$Q_{\text{Landauer}} = 3 \cdot 10^{-21} \text{ J}, \text{ ha } T = 300 \text{ K}$$

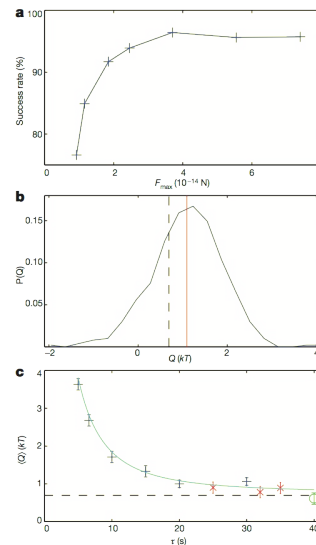
A Landauer elv kísérleti igazolása

$$Q = - \int \dot{x}(t) \cdot \partial V(x, t) / \partial x \cdot dt$$

$$\langle Q \rangle = -T \Delta S = k_B T \ln 2 = Q_{\text{Landauer}}$$

Bérut és mtsi. (2012) Nature 483: 187

Kis rendszerek fluktuálnak

N darab ideális gáz atom

az atomok mozgási energiája Maxwell-Boltzmann eloszlást követ.

$$\langle E_{\text{össz}} \rangle = \frac{3}{2} N k_B T$$

$$\text{Var}(E_{\text{össz}}) = \frac{3}{2} N (k_B T)^2$$

$$\text{Szórás}(E_{\text{össz}}) = \sqrt{\frac{3}{2} N (k_B T)^2}$$

a fluktuáció \sqrt{N} nagyságrendű

Nem-egyensúlyi rendszerek

Ha $\rho(q, p)$ a rendszer valószínűség sűrűség függvénye a fázistérben

termodinamikai egyensúlyban: $\frac{\partial \rho(q, p, t)}{\partial t} = 0$

nem-egyensúlyi rendszerre: $\frac{\partial \rho(q, p, t)}{\partial t} \neq 0$

- ha energiacsere zajlik, a rendszer nincs egyensúlyban
- az élő rendszerek nincsenek egyensúlyban
- a klasszikus termodinamika nem alkalmazható a nemegyensúlyi rendszerekre

Evans-Searles fluktuációs tétel

Denis J Evans, Ezechiel DG Cohen, Gary P Morriss (1993)
Denis J Evans, Debra J Searles (1994)

$$\frac{P(\bar{\Omega}_t = A)}{P(\bar{\Omega}_t = -A)} = e^{At}$$

ahol $\bar{\Omega}_t$ az entrópiatermelés t időre vett időátlaga

Evans és Searles (2002) Advances in Physics, 51: 1529

Fluktuációs tétel kiinduló feltevései

- az állapotok kezdeti eloszlása szimmetrikus az idő irányának megfordítására
- reverzibilis mikroszkópikus dinamika
- ergodikusan konzisztens
- nem-egyensúlyi kiinduló állapot
- determinisztikus rendszer
- kaotikus hipotézis (az ergodikus hipotézis általánosítása nem-egyensúlyi állapotokra)

Evans-Searles fluktuációs tétel alkalmazása

- dinamikus egyensúlyban lévő rendszerekben megmondja a második főtétel sérülésének gyakoriságát
- nem disszipatív rendszerekben leírja a rendszer szabad relaxációját az egyensúly felé

Evans-Searles fluktuációs tétel különböző alakjai

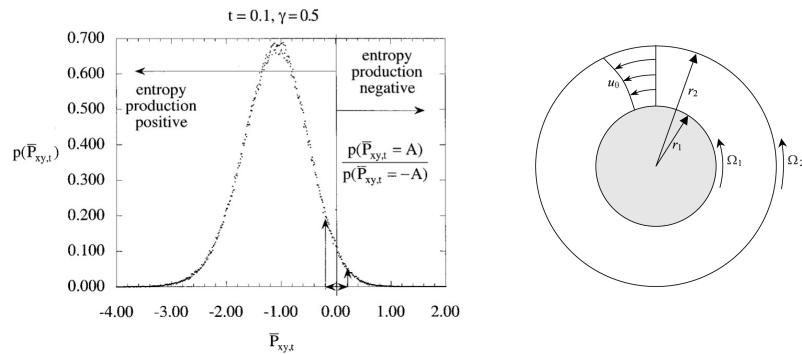
Isokinetic dynamics	$\ln \frac{p(\vec{J} = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V$
Isothermal-isobaric ^c	$\ln \frac{p(\overline{J} = A)}{p(\overline{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta$
Isoenergetic	$\ln \frac{p(\vec{J} = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V$ or $\ln \frac{p(A_t = A)}{p(A_t = -A)} = -At$
Isoenergetic boundary driven flow	$\ln \frac{p(A_t = A)}{p(A_t = -A)} = -At$
Nose-Hoover (canonical) dynamics	$\ln \frac{p(\vec{J} = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V$
Wall ergostatted field driven flow ^c	$\ln \frac{p(\overline{J}\beta_{\text{wall}} = A)}{p(\overline{J}\beta_{\text{wall}} = -A)} = -AtF_cV$ or $\ln \frac{p(A_t = A)}{p(A_t = -A)} = -At$
Wall thermostatted field driven flow ^c	$\ln \frac{p(\vec{J}_t = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V - \ln \left(\langle \exp [\vec{A}_t(1 - \beta_{\text{system}}/\beta_{\text{wall}})] \rangle_{\vec{J},=A} \right)$
Relaxation of a system with a non-homogeneous density profile imposed using a potential $\Phi_g(\mathbf{q})$; initial canonical distribution	$\ln \frac{p\left(\int_0^t ds \Phi_g(s) = A\right)}{p\left(\int_0^t ds \Phi_g(s) = -A\right)} = -A\beta$
Adiabatic response to a colour field	$\ln \frac{p(\vec{J} = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V$
Isoenergetic dynamics with a stochastic force ^d	$\ln \frac{p(\vec{J} = A)}{p(\vec{J}_t = -A)} = -AtF_c\beta V$ or $\ln \frac{p(A_t = A)}{p(A_t = -A)} = -At$
Steady state isoenergetic dynamics ^c	$\ln \frac{p(\overline{J} = A)}{p(\overline{J}_t = -A)}$
$\overline{J}_t = \frac{1}{t} \int_{t_0}^{t_0+t} \beta(s)J(s) ds$ where $t_0 \gg \tau_M$	$= -AtF_cV - \ln \left(\left\langle \exp \left[F_c V \left(\int_0^t J(s)\beta(s) ds + \int_{t_0+t}^{t_0+t} J(s)\beta(s) ds \right) \right] \right\rangle_{J\beta=A} \right)$

Evans és Searles (2002)
Advances in Physics,
51: 1529

Evans-Searles fluktuációs tétel jelentősége

- a második főtétel kiterjesztése
- analitikus kifejezést ad a jelenségek valószínűségére
- érvényes az egyensúlytól távoli (nemlineáris) tartományban
- érvényes kicsi rendszerekre (nincs termodinamikai limit)
- nagyon általános, sokféle rendszerre és disszipációra kidolgozott változata létezik
- a nano-rendszerek nem a makroszkópikus megfelelőjüknek a lekicsinyített változatai, alapvetően másképp viselkednek

FT szemléltetése – Couette áramlás

Nem-egyensúlyi rendszerek

Ha $\rho(q, p)$ a rendszer valószínűség sűrűség függvénye a fázistérben

termodinamikai egyensúlyban: $\frac{\partial \rho(q, p, t)}{\partial t} = 0$

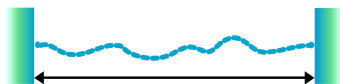
nem-egyensúlyi rendszerre: $\frac{\partial \rho(q, p, t)}{\partial t} \neq 0$

- ha energiacsere zajlik, a rendszer nincs egyensúlyban
- az élő rendszerek nincsenek egyensúlyban
- a klasszikus termodinamika nem alkalmazható a nemegyensúlyi rendszerekre

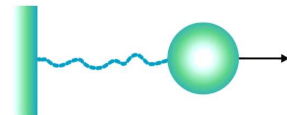
A kis rendszer állapota

a kontroll paraméter megadja a rendszer állapotát

Control parameter: length

Control parameter: force

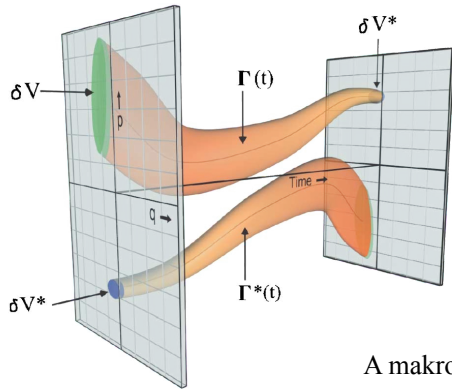

A rendszer fejlődése a fázistérben

Ha a lényegtelen koordináták szerint átlagolunk, akkor

- Liouville tétele nem érvényes (nem a hamiltoni egyenletek írják le a rendszer időbeli fejlődését) azaz a fázistérfogat divergenciája nem nulla
- a rendszert leíró valószínűség sűrűség függvény nem egyenletes eloszlású

A rendszer fejlődése a fázistérben

A makroszkopikus reverzibilitás feltétele:

$$f(\Gamma_0, 0) \cdot dV(\Gamma_0) = f(\Gamma_t, 0) \cdot dV(\Gamma_t^*)$$

Sevick és mtsi. (2007) arxiv.org/pdf/0709.3888

Makroszkopikus reverzibilitás

A makroszkopikus reverzibilitás feltétele:

$$f(\Gamma_0, 0) \cdot dV(\Gamma_0) = f(\Gamma_t, 0) \cdot dV(\Gamma_t^*)$$

tudjuk, hogy:

$$dV(\Gamma_t^*) = dV(\Gamma_t) = dV(\Gamma_0) \cdot \exp\left(\int A(\Gamma_s) \cdot ds\right)$$

$$A(\Gamma_s, s) = \left(\frac{\partial}{\partial q} \cdot \dot{q} + \frac{\partial}{\partial p} \cdot \dot{p}\right)$$

Disszipációs függvény

Vagyis a makroszkopikus reverzibilitás feltétele:

$$\ln\left[\frac{f(\Gamma_0, 0)}{f(\Gamma_t^*, 0)}\right] - \int A(\Gamma_s, s) \cdot ds = 0$$

A makroszkopikus reverzibilitástól való eltérés a disszipációs függvénnyel számszerűsíthető:

$$\Omega_t(\Gamma_0) = \ln\left[\frac{f(\Gamma_0, 0)}{f(\Gamma_t^*, 0)}\right] - \int A(\Gamma_s, s) \cdot ds$$

Evans-Searles fluktuációs tétel

Denis J Evans, Ezechiel DG Cohen, Gary P Morriss (1993)
 Denis J Evans, Debra J Searles (1994)

$$\frac{P(\bar{\Omega}_t = A)}{P(\bar{\Omega}_t = -A)} = e^{At}$$

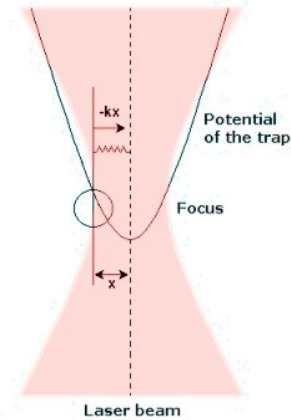
ahol $\bar{\Omega}_t$ az entrópiatermelés t időre vett időátlaga

Evans-Searles fluktuációs tétel (IFT): a 2. főtétele sértése

$$\frac{P(\bar{\Sigma}_t = A)}{P(\bar{\Sigma}_t = -A)} = e^{At}$$

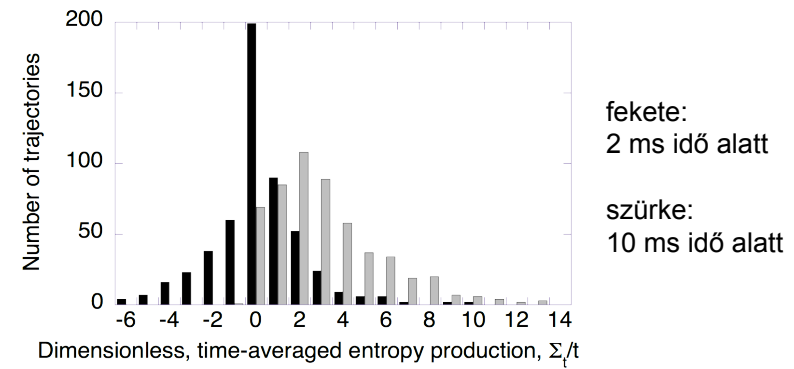
$$\bar{\Sigma}_t = (k_B T)^{-1} \cdot \int v_{opt} \cdot F_{opt}(x) \cdot dx$$

$$\frac{P(\bar{\Sigma}_t < 0)}{P(\bar{\Sigma}_t > 0)} = \langle e^{-\bar{\Sigma}_t} \rangle_{\Sigma_t > 0}$$

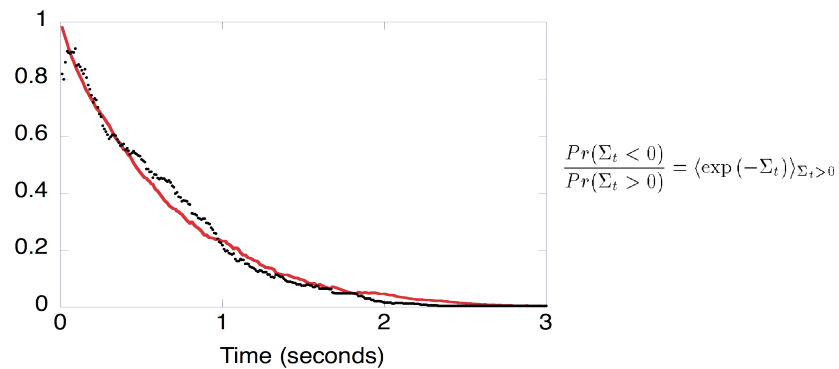
Wang G.M. és mtsi. (2002) Phys. Rev. Lett. 89: 050601

Evans-Searles fluktuációs tétel (IFT): a 2. főtétele sértése

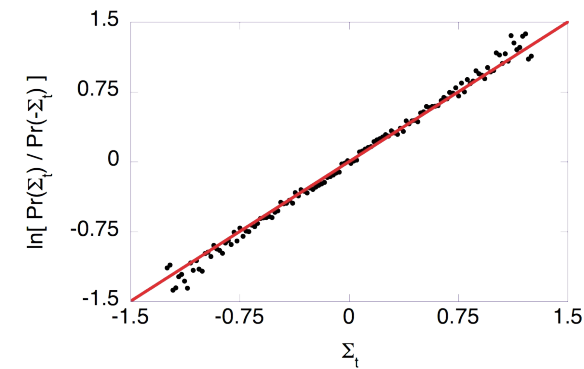
Wang G.M. és mtsi. (2002) Phys. Rev. Lett. 89: 050601

Evans-Searles fluktuációs tétel (IFT): a 2. főtétele sértése

Wang G.M. és mtsi. (2002) Phys. Rev. Lett. 89: 050601

Evans-Searles fluktuációs tétel (IFT): a 2. főtétele sértése

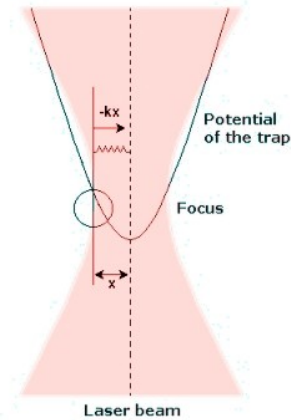

Wang G.M. és mtsi. (2002) Phys. Rev. Lett. 89: 050601

Evans-Searles fluktuációs tétel (DFT): a 2. főtétele sértése

$$\Omega_t(\mathbf{r}_0, \mathbf{r}_t) = \ln \left[\frac{P(\{\mathbf{r}_0, \mathbf{r}_t\})}{P(\{\mathbf{r}_t, \mathbf{r}_0\})} \right]$$

$$\Omega_t = \frac{1}{2k_B T} (k_0 - k_1)(\mathbf{r}_t^2 - \mathbf{r}_0^2)$$

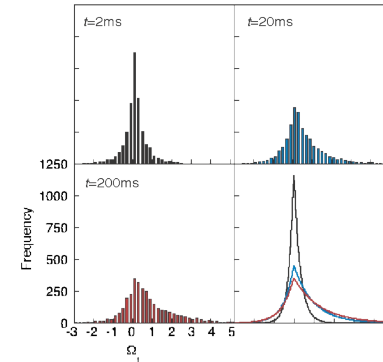

Carberry D.M. és mtsi. (2004) Phys. Rev. Lett. 92: 140601

Evans-Searles fluktuációs tétel (DFT): a 2. főtétele sértése

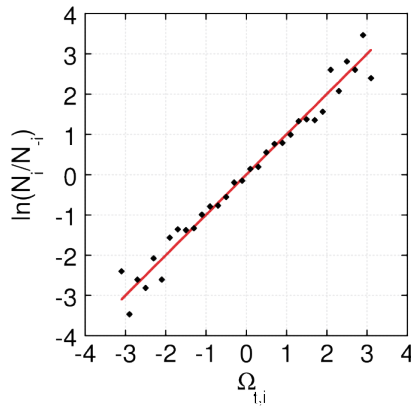
$$\Omega_t(\mathbf{r}_0, \mathbf{r}_t) = \ln \left[\frac{P(\{\mathbf{r}_0, \mathbf{r}_t\})}{P(\{\mathbf{r}_t, \mathbf{r}_0\})} \right]$$

$$\Omega_t = \frac{1}{2k_B T} (k_0 - k_1)(\mathbf{r}_t^2 - \mathbf{r}_0^2)$$

Carberry D.M. és mtsi. (2004) Phys. Rev. Lett. 92: 140601

Evans-Searles fluktuációs tétel (DFT): a 2. főtétele sértése

Carberry D.M. és mtsi. (2004) Phys. Rev. Lett. 92: 140601

A második főtétele egyenlőtlenség: az entrópiatermelés várható értéke mindig pozitív

$$\begin{aligned} \langle \bar{\Omega}_t \rangle &= \int_{-\infty}^{\infty} \left(\text{Ap}(\bar{\Omega}_t = A) \right) dA \\ &= \int_0^{\infty} \left(\text{Ap}(\bar{\Omega}_t = A) - \text{Ap}(\bar{\Omega}_t = -A) \right) dA \\ &= \int_0^{\infty} \left(\text{Ap}(\bar{\Omega}_t = A)(1 - e^{-At}) \right) dA \\ &= \left\langle \bar{\Omega}_t (1 - e^{-\bar{\Omega}_t t}) \right\rangle_{\bar{\Omega}_t > 0} \geq 0, \quad \forall t > 0 \end{aligned}$$